

## Nr 24.

Ankom till riksdagens kansli den 23 april 1925 kl. 11 f. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kungörelse om ändrad lydelse av § 11 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor.*

(1:a avd.)

I en den 20 mars 1925 dagtecknad proposition, nr 215, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

### Förslag

till

**kungörelse om ändrad lydelse av § 11 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor.**

Härigenom förordnas, att § 11 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor skall erhålla följande ändrade lydelse:

#### § 11.

1. Rätteligen debiterad och erlagd tullavgift må, även om varan återutföres, icke restitueras.

2. Vad i mom. 1 stadgats äger icke tillämpning,

a) i fråga om vara, som ännu icke från tullverket utlämnats:

då tullavgiften uppenbarligen blivit av förbiseende erlagd eller då eljest synnerliga skäl föreligga;

b) vid återutförelse av från tullverket utlämnad vara:

då beträffande varan förutsättningarna för tullfrihet enligt § 8 uppenbarligen varit för handen;

då varan vid vederbörlig undersökning befunnits innehålla arsenik eller annat giftigt ämne i sådan myckenhet, att varan enligt gällande giftstadga icke må hållas till salu;

då varan befunnits icke överensstämma med gällande leveransavtal och det tillika visas, att varan ej blivit här i riket nyttjad, till annan överlåtten eller till försäljning utbjuden; eller

då tullavgiften för varan uppenbarligen blivit av förbiseende erlagd och varan icke nyttjats, överlåtits eller utbjudits på sätt nyss nämnts.

Restitution enligt punkten b) av detta moment må tillgodonjutas, allenast för så vitt varan inom tre månader efter införseln återutförts av den, som infört varan, och något tvivel om identiteten mellan den införda och den återutförda varan icke skäligen kan förefinnas.

De särskilda kontrollföreskrifter och bestämmelser i övrigt, vilka må erfordras till förekommande av missbruk av den enligt detta moment medgivna restitutionsrätt, utfärdas av Konungen.

Prövning av fråga om restitution enligt detta moment ankommer på generaltullstyrelsen, i den mån styrelsen icke finner sådan prövning lämpligen kunna överlåtas på lokal tullmyndighet.

3. Om rätt för handelsidkare att i vissa fall vid återutförsel av utländsk vara åtnjuta restitution av den tullavgift, som av honom erlagts för en motsvarande kvantitet från utlandet införd vara av samma slag, är särskilt stadgat.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juni 1925.

Kungörelsen skall dock icke äga tillämpning å vara, som till riket införts före nämnda dag; skolandet beträffande sådan vara de före kungörelsens ikraftträdande gällande stadganden i ämnet fortfarande tillämpas.

*Utskottet.*

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot det föreliggande förslaget, får, under åberopande av vad t. f. chefen för finansdepartementet till ovannämnda statsrådsprotokoll anfört, hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 215, antaga det med propositionen framlagda förslaget till kungörelse om ändrad lydelse av § 11 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor.

Stockholm den 23 april 1925.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, Wohlin, Gustaf Nilsson i Kristianstad, Rune, Boman, Borell, Johan Bergman, Jönsson i Boa, Olsson i Ramsta, Johansson i Kullersta, Lithander, Olsson i Golvvasta, Lövgren i Nyborg, Björnsson, Heyman, Alexis Björkman, Svensson i Grindstorp, Björklund och Granath.